

Diana Winklerová

krajino,

Výběr z tvorby zaměřený na téma přírodní a kulturní krajiny a jejich fragmentů.

A selection of art works focused on the theme of natural and cultural landscapes and their fragments.

Celou moji dosavadní poměrně různorodou tvorbu prostupuje zkoumání a interpretace krajiny. Zprvu jsem se profilovala v malířských technikách a kresbách horizontů i výseků krajin, zažívala prchavost barev a změn světla, vybírala jsem si místa a rozhledy, které mě oslovovaly svými kompozicemi, charakterem, barevností nebo mým vztahem k místu. Průběžně jsem se vracela k záznamům v plenéru, jen tak bez zadání, z vnitřního popudu vznikaly především pastely, akvarely, olejomalby a kresby. Snad je to tím, že v ponoru do záznamu místa si vyhradím prostor od myšlenek a čas místo pozorovat, podrobně zkoumat, naciťovat a hlavně prožívat. Generovat vlastní pojetí a propojovat se tak s vnímaným.

Odmala, sotva co si pamatuji, coby člověk trávící poměrně značnou část života v uměle vytvořeném prostředí různých interiérů, jsou mi krajinami i místa, tvary, předměty, které bezprostředně nesouvisí s tím, co bychom primárně označili za přírodu. K přírodě se však vztahují například materiálem, ze kterého byly vyrobeny (dřevěný nábytek, kamenné zdivo), charakterovou transformací porostu (koberce, rohože), přejetými vizuálními prvky v dekoru (květiny, barevnost, struktury). Nezůstanu-li jen u prvotního estetického vjemu, jsou mi právě tyto věci zajímavým a inspirativním východiskem, jak se obloukem vztáhnout zpět k přírodním formám, ze kterých vyšly.

Interpretací krajiny a jejích prvků v objektové podobě se zabývám od svého působení na UMPRUM. Narozdíl od plenérové tvorby jde především o konceptuální vznik díla. Prostředí, které mě obklopuje a dělá zrcadlo mým pocitům, přetvářím do realizací, které ale ne nutně reflektují jen krajinu a přírodu. S postupem času zjišťuji, že ačkoli ráda přijímám výzvy a nelimituji se tématy ani vyjadřovacími prostředky, tak těžiště mé tvorby se hodně stáčí k určitému mapování osobní identity, jejímž nedílným a silným zrcadlem je právě krajina, kraj, hranice.

Vizuální jazyk, kterým tvořím, mívá více vrstev čtení, je pro mě důležitá určitá forma hravosti, i když je nosný obsah sdělení třeba znepokojující.

Nacházím smysl v precizním řemeslném zpracování, mimo jiné mě ovlivňuje estetika i význam užitných produktů, které hrají roli v prostředích různých kultur.

Kontemplace nad rozsahem pojmu „krajina“ se mi stala základem k sebedotazování a k hledání, jakou formou se projevuje moje sounáležitost, čím vším mi krajina může být a kde ji spatřovat, jak ji zažívat. Už jen z pozice vymezování si místa k žití na planetě je člověku vlastní konfrontace s přírodními projevy. Ať už se k nim vztahuje jakkoli v souznění či opozici, zůstává příroda základním zdrojem pro utváření i toho, co nazýváme kultura. Pohlédneme-li na lidskou kulturu jako na projev interpretace světa, zdá se tedy být přírodní systém jistým souhrnem určujících daností, vůči kterým se odnepaměti vymezujeme, ze kterých čerpáme, které je nutno mapovat pro zajištění vlastního pohodlí a bezpečí. Co se ale myslím proměňuje, je to, že přehlízíme tu původní sounáležitost, skromný osobní postoj, vycházející z argumentu, že myšlenkový formát lidské kultury je uvědomělým hostem přírody.

(...)„A podobně jako v krajině působí vnitřní síly, tak i ve vnitřním prostoru nalézáme „instress“ neboli plastickou sílu, která způsobuje, že podoba vnější krajiny se vtiskává do podoby duše. Je to znepokojivý názor – rozhlédněme se a uvažme, jaká krajina nás utváří?“¹

Vnímám jak moc pocit odpovědnosti k okolnímu prostředí vstupuje do mého životního stylu a hodnot. Jak ovlivňuje moje psychické rozpoložení ve vztahu k mnohdy neuměřeným dopadům kultury. V konečném důsledku věřím, že ať už se prostředí okolo nás vyvíjí jakkoli, příroda si jako celek nějakým způsobem poradí, ale nevím, jak si poradíme my lidé; přesněji, jestli si poradím já, tak aby můj život neztratil už tak bezmála křehké spojení s biorytmem jakési sdružené síly, která mě skrze proměny svých přírodních podob niterně vyživuje a beze slov dává jistý smysl.

¹ z knihy *Krajiny vnitřní a vnější, kde V. Cílek odkazuje k dopisům básníka G. M. Hopkinse*

My relatively diverse work is, so far, permeated by the exploration and interpretation of landscapes. At first, I profiled myself in painting techniques, drawings of horizons and sections of landscapes, experiencing the instant changes of colors and light. I would choose places and views that appealed to me with their compositions, character, color or my relationship to the place. I continuously returned to plein-air sketches without having a particular task, yet pastel paintings, watercolors, oil paintings and drawings were created from an internal impulse. Perhaps this is because, in the immersion of recording a place in sketches, I enter a space free from thoughts and time to observe the area, examine it in detail, feel it, and most importantly experience it, to generate my own concept and thus connect with what is perceived.

Since my early age, now barely remembering, as a person who spends a relatively significant part of their life in the artificially created environment of various interiors, I would imagine landscapes in shapes and objects that are not directly related to what we would primarily call nature. However, somehow they would be related to nature with the material from which they were made (wooden furniture, masonry), the character transformation of vegetation (carpets, mats), and the elements in the decor (flowers, colors, structures). If I do not stop at the initial aesthetic impression, these things are an inspiring starting point for me to relate back to the natural forms from which they came.

I have been working with sculpture and object interpretation of landscapes and their elements since studying at UMRUM. Unlike plein-air, I aim towards the conceptual basis of the work. I transform the environment that surrounds me and acts as a mirror to my feelings into realizations that do not necessarily reflect only the landscape and nature. Over time, I find that although I like to accept challenges, and do not limit myself with topics or means of expression, the focus of my work is very much on a certain mapping of personal identity, whose integral and strong mirror is inherently the landscape, region or border. The visual language that I create tends to have multiple layers of readings; a certain form of playfulness is important to me, even if the underlying content of the message is perhaps disturbing. I find meaning in precise craftsmanship, and among other things, I am influenced by aesthetics and the meaning of utility products that play a role in the environments of different cultures.

Contemplation of the term “landscape” has become a basis for self-inquiry and searching for the form in which my belonging manifests itself, i.e., what the landscape can be to me, where to see it, and how to experience it. Just from the position of defining a place to live on the planet, we as people are naturally confronted with manifestations of nature. Regardless of how one relates to them in harmony or opposition, nature remains the fundamental source for shaping what we call culture. If we look at human culture as an interpretation of the world, since the beginning of our time together, the natural forces have been influencing us and driving us to investigate them to ensure our own comfort and safety. However, what I think is changing, is that we tend to overlook this original bond, the symbiotic attitude, based on the argument that the idea of human culture is a conscious guest of nature.

(...)“And just as there are internal forces operating in the landscape, also in our inner space we find an “instress” or plastic force that causes the form of the external landscape to be imprinted into our soul. It is a disturbing view – let us look around and consider what kind of landscape shapes us?”¹

I feel how much the sense of responsibility for the environment enters into my lifestyle and values, and how it affects my mood in relation to the often excessive impacts of culture. Ultimately, I believe that no matter how the environment around us develops, nature as a unit will somehow cope. But I’m not sure how we humans will cope; more precisely, if I will cope, so that my life does not lose the already fragile connection with the biorhythm of a specific power, which, through the transformations of its natural forms, nourishes me and gives a certain speechless meaning.

¹ from the book *Landscapes Internal and External*, where V. Cílek refers to the letters of the poet G. M. Hopkins

50°5'19.15"N, 14°24'53.45"E

(název dle souřadnic aktuálního umístění)

rozměr: 550 X 360 cm, výška 70 cm

technika: pastelem a akrylem probarvené a slepené kobercové díly, zvukové zařízení, polystyrenové jádro

2010

Diplomová práce v Ateliéru veškerého sochařství UMPRUM. Po vizuální stránce je vytvořený objekt prostorově transformovaný domácí koberec, jakoby vytažený do tvaru kopce/hory, pomalovaný jako krajina s odkazem na dekorativní organické kobercové vzory. Objekt zevnitř vydává tichý dunivý zvuk. Ve své práci se tak vztahuji nikoli k hoře stabilní, ale k hoře, která zdá se být spíš v procesu neklidného růstu, což je kromě zvuku především umocněno kobercovým povrchem, který zkušenostně vnímáme v ploché podobě. Tvarové vzduť – transformace tak zastupuje dynamický moment proměny, která oproti původní podobě představuje právě ono znejistění, které by člověk nehledal zrovna v něčem tak jistotu navozujícím jako je právě domácí koberec. Není zde účelem imitovat tvar některé konkrétní hory, ale zrekonstruovat její možný náhlý vznik, tak aby zůstala na pomezí přirozeně vypadajícího tvaru a zároveň vytaženého koberce. Geografické souřadnice se obecně používají k polohopisnému zaznamenání topografických faktů nebo míst, která lze díky univerzálnosti systému takto dohledat. V mém případě mi připadlo zajímavé využít souřadnic k upozornění na jev, který nezprostředkovává pouze faktografický zeměpisný údaj, ale poukazuje na určité myšlenkové sdělení. Souřadnicemi označené ohnisko úvahy. V kulturním zázemí, krajinně interiéru, tak ve mně vzešlo vnitřní emocionální hnutí vzniklé z respektu z přírody, vědomí osobní křehkosti proti představě mohutnosti expandujícího živlu.

50°5'19.15"N, 14°24'53.45"E

(title dependent on current location)

size: 550 x 360 x 70 cm

technique: pastel and acrylic painted pieces of assembled carpet, sound equipment, polystyrene core

2010

Thesis artwork, Studio of Universal Sculpture, UMPRUM. Visually, the object appears to be a three-dimensionally transformed domestic carpet, as if it had been stretched out to resemble a hill or mountain, assembled and stuck together from smaller pieces of a single colored carpet, eventually painted to look like a blend of a landscape and motifs from a decorative carpet. Inside the object there is a device randomly producing a quiet rumbling sound. The title depends on the artwork's current location. For example 50°5'19.15"N, 14°24'53.45"E was the title when displayed at the AAAD in Prague, 48°11'22.200"N, 16°18'44.500"E when displayed in Vienna. The current coordinates are self-referential. Wherever it is installed, it is named according to the location.

Absolutní květák

průměr: 170 cm
polystyren

2010

Total Cauliflower

diameter: 170 cm
polystyrene

2010

Důkladně jsem studovala květáky na tržištích a v supermarketech, jejich takřka nekonečné fraktálové růžice, které se rozvíjí v prostupujících se spirálových směrech, levotočivě 5 ku pravotočivým 7 nebo 8 ramenům. S dovršením své dokonalosti se květák s jistou dávkou humoru uzavřel v sobě samém.

I carefully studied cauliflower in various markets and stores, their fractal rosettes that unfold in interpenetrating spiral directions, 5 counterclockwise to 7 or 8 clockwise spiral vectors. "Having achieved his perfection, he withdrew into himself with a certain amount of humor."

Blesk

hliníkový, výška 4 a 5 metrů
ocelový, výška 6 metrů

2010

Připomínkou síly zhmotněného okamžiku jsou sochy blesků. Divák má možnost strávit prodloužený okamžik v přítomnosti objektu, připomínajícího přírodní jev, jako když zastavíte film a můžete si celou scénu prohlédnout zblízka a procítit si vztah k události.

z performance Stavění blesků v Divoké Šárce

Lightning

aluminum, height 4 and 5 meters
steel, height 6 meters

2010

The Lightning sculptures are a reminder of the power of a materialized moment. The viewer has the opportunity to spend an extended moment in the presence of an object, reminiscent of a natural phenomenon, similar to when you pause a movie and can view the whole scene from close up and feel a relationship with the event.

from Erecting of Lightning performance in Divoká Šárka

> *Bouřka na Proluce 2013*, > *Český Krumlov 2013*,

Dlouhodobá instalace ve veřejném prostoru u Městské knihovny na Pohořelci od 2016

Long term installation in public space at Municipal library Pohořelec from 2016

Instalace v Českých Budějovicích, výstava Umění ve městě 2015

Installation in České Budějovice, exhibiton Art in Town 2015

Sochy v ulicích, Klatovy 2023 Sculptures in streets, Klatovy 2023

Tabule

kresba Řípu křídami na dětském hřišti v Mnetěši.

Jedna z akcí v rámci 1. Podřípského uměleckého symposia MNE TĚŠ, pod záštitou Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, 2013

Blackboard

a chalk drawing of Mount Říp at a children's playground in Mnetěš.

One of the events within the 1st Sub-Říp Art Symposium MNE TĚŠ, under the auspices of the Gallery of Modern Art in Roudnice nad Labem, 2013

Do
překližka, kameny

2014

Blízký příbuzný japonské zenové zahrady
a hry go.

To
plywood, stones

2014

A close relative of a Japanese
zen garden and board game Go.

Ornamentální průhled do krajiny

Výstava Drak se probouzí 2014

V architektuře výstavy je tento průhled v galerijním panelu, inspirovaný designem čínských zahradních oken, v dialogu s krajinným polyptychem Patrika Hábla.

Ornamentální průhledy v architektuře zdí čínských zahrad jsou důmyslným prvkem rámuujícím pohled do okolní krajiny, s pečlivě zaměřenou kompozicí, tak aby celkový průhled působil jako živý obraz, zároveň sloužil jako světelný zdroj a ornament v architektuře. Architekti pracovali i s konceptem toho, jak se návštěvník v zahradě pohybuje a kam se při tom dívá. Průhledy, tvary cest, vzdálenosti k dívání, vše je dotaženo do dokonalosti, tak aby byla zachována maximálně harmonická kompozice výhledu a zároveň tím byly možnosti dívání omezené.

Ornamental view into the landscape

The Waking Dragon, National Gallery 2014

The window in the gallery panel is inspired by the design of Chinese garden look-through ornaments. In the architecture of the exhibition it is in dialogue with Patrik Hábl's landscape polyptychs.

Ornamental windows in Chinese garden walls are an ingenious element, framing the view into the surrounding landscape. With a carefully focused composition, the overall impression appears as a living framed picture, also serving as a light source and ornament in the architecture. The architects also worked with the concept of how the spectator moves and sees. The windows, path directions, distances for viewing - everything is brought to perfection, so that the most harmonious composition is maintained, and at the same time the perception possibilities are limited.

Krajinná událost

Galerie Chaos 68 Střítež 2018

Galerie Kaplička, Jablonec nad Nisou 2020

Koberce a rohože, velikost instalace 350 x 250 x 40 cm

Malá variabilní domácí sestava české krajiny (2015) s dominantou připomínající Říp, z kusů koberců a rohoží, se dostává do konfrontace (2018) s díly Blesky a Planety, které propůjčují celkové instalaci zneklidňující koncept.

Landscape Event

Carpets and mats, installation size 350 x 250 x 40 cm

A small, variable, domestic composition of the Czech landscape (2015) with a dominant resembling Mount Říp. Made of pieces of carpets and mats, it comes into confrontation with the artworks (2018) Lightnings and Planets, that lend the overall installation an unsettling concept

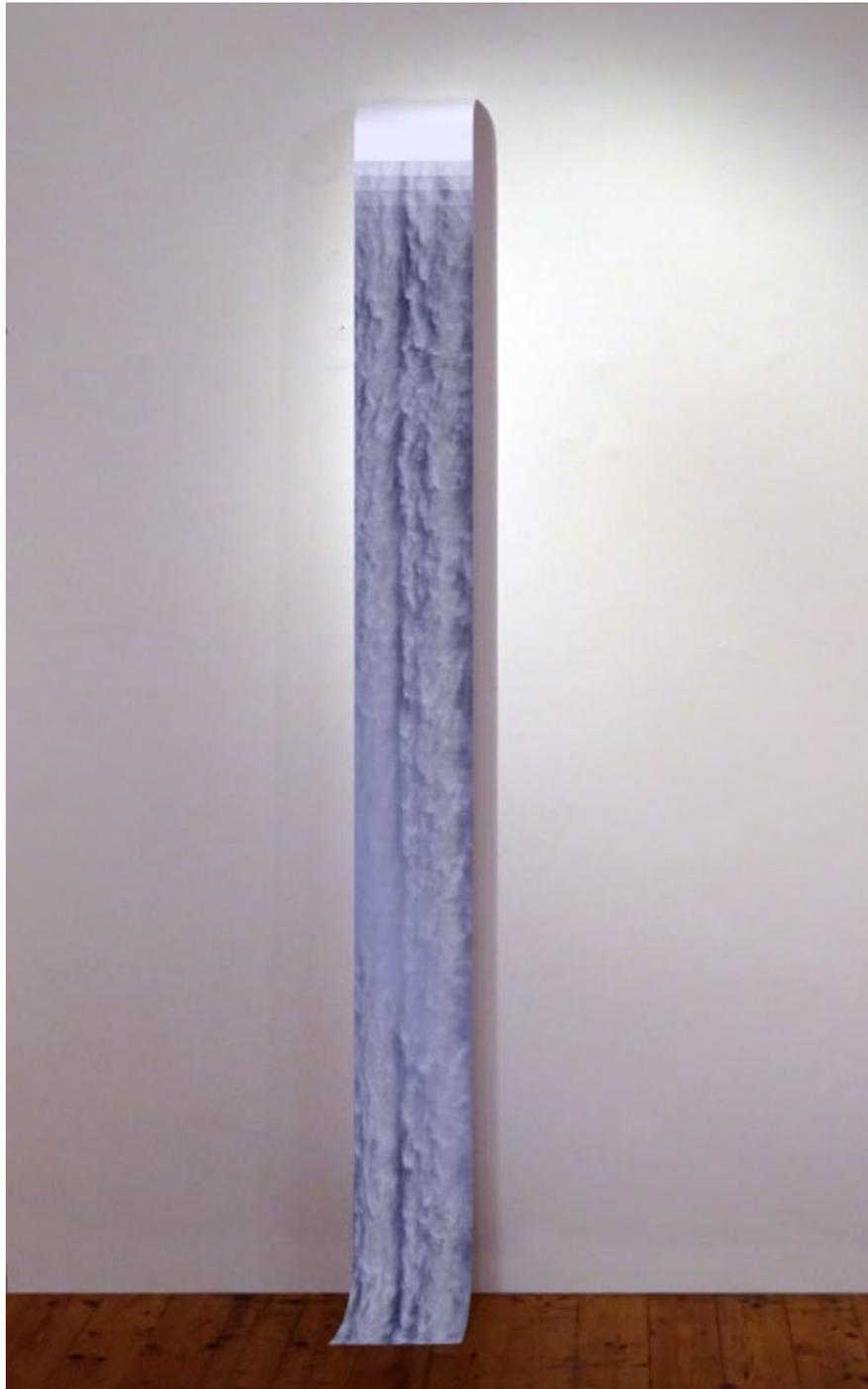

1/60

5.6

103-9289

Only in Fragments

Soubor děl ze skupinové výstavy Na pomezí samoty v Galerii Školská 28. Umělecké výstupy a dokumentace z proběhlých umělecko-vědeckých projektových expedic, které se uskutečnily v létě 2015 na Mostecku v Čechách, v Seyðisfjörðuru na východním pobřeží Islandu a v severním Norsku.

Far from the Real

Digitální fotografie, akrylátové sklo. Bioluminiscenční medúzy při odlivu v přístavišti Seydisfjörður.

40 x 70 cm

At the End of a Waterfall

Digitální tisk, fotomontáž sekvenčních snímků vodopádu Dettifoss. 21 x 230 cm

The Black Map

Malba černou barvou na překládaném papíře zatíženém lávovými kameny. Mapa nemá měřítko, je zneklidňující úvahou nad možnou rozlohou zaznamenané oblasti.

105 x 115 cm

The Alu-mission

Černobílá fotomontáž, hliníkový rám. O střetu zájmu továrny na zpracování hliníku a islandského ekosystému.

42 x 28 cm

Okolní svět jsme schopni vnímat skrz jednotlivosti. Smysly směřují ke zlomkům reality, která je nadto ještě přefiltrována potřebami mysli. Kdybychom byli schopni vnímat všechna hlediska propojeně, asi bychom se jako lidský druh chovali ve svém prostředí jinak. Na základě prožitků z expedice na Islandu se pokouším v prezentovaných dílech dotknout otázky vnímání přírodního prostředí skrze jednotlivé oddělené dojmy. Jak velký otisk zanecháváme my a jak velký otisk zanechává prostředí v nás? Existuje vztah mezi údivem z krásy či vznešenosti vnímaného a zodpovědností za tyto jevy?

Soubor děl zachycuje fragmentární dojmy z přírodního prostředí ve vztahu k různým myšlenkovým rámcům.

Only in Fragments

Far from the Real

Digital photography, acrylic glass. Bioluminescent jellyfish at low tide in the dock at Seydisfjörður.

40 x 70 cm

At the End of a Waterfall

Digital print, photomontage of sequential shots of Dettifoss waterfall.

21 x 230 cm

The Black Map

Black paint on folded paper with lava stone weights. The Map does not include a scale, therefore it may be a disturbing reflection on the possible size of the recorded area.

105 x 115 cm

The Alu-mission

Black and white photomontage, aluminum frame. About the conflict of interest between an aluminum processing factory and the Icelandic ecosystem.

42 x 28 cm

Only in fragments are we able to perceive the world around us. Our senses head towards a fraction of reality, which is above that filtered by the urge of the mind. If we were to see all the aspects interrelated, as a human kind we would most probably interact with our surroundings in a very different way. Based on the experience of the expedition in Iceland, in the presented artwork I am trying to touch on questions of fragmentary perception of the environment. How large is the footprint that we leave behind and how large of an impression does the environment leave in us? Is there a relationship between the amazement by the beauty or sublime of the perceived and the responsibility for these phenomena?

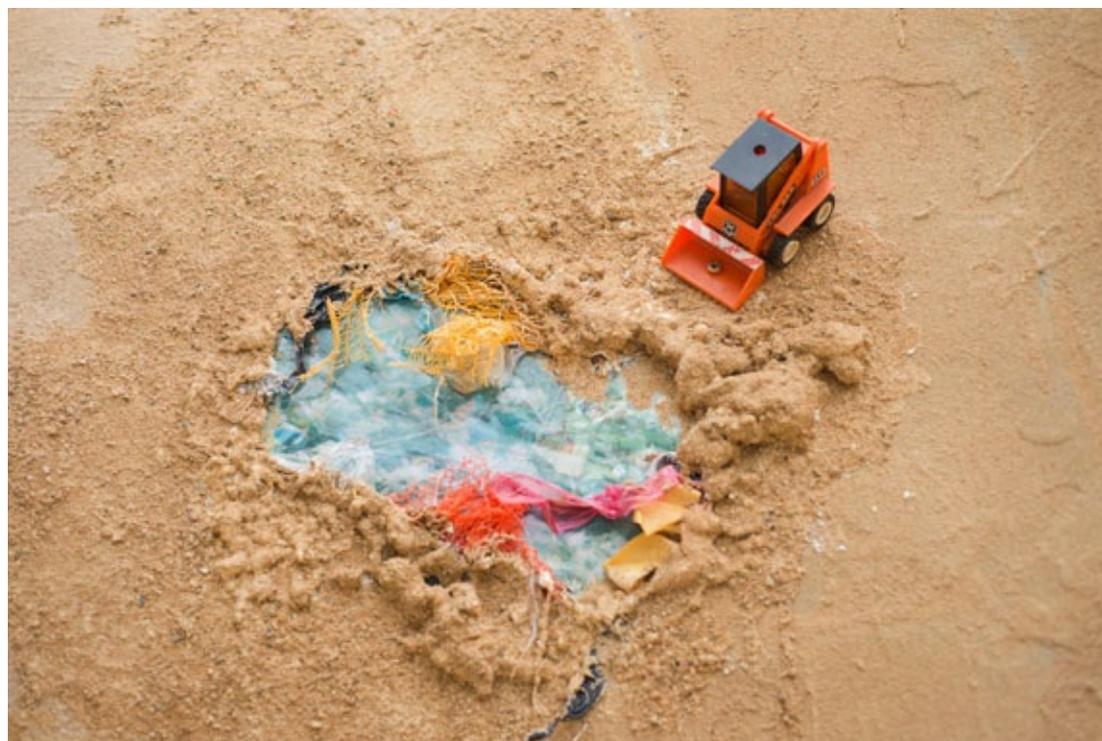
The collection of presented artworks depicts fragmentary impressions of the natural environment in relation to different mental frameworks.

Skica ke krajině

Projekt Deska, Ústí nad Labem 2017

(text: Tereza Špinková)

Krajina je ve svém nejobecnějším smyslu chápána jako část zemského povrchu, ve které na sebe působí přírodní a člověkem utvářené složky. V současnosti lze ve světě najít jen velmi málo území, která by nebyla ovlivněna lidmi – většina krajiny se nazývá krajinou kulturní (tzn. poznamenanou lidskou činností). Lidé svojí neutuchající pílí, vynálezy, průmyslem a technologiemi krajinu stále proměňují k obrazu svému, ochočují si ji a určují jí hranice. Z ptačího (nebo možná spíše “letadlového”) pohledu pak vidíme upravené čtverečky polí, lesů, měst a vesnic. Vše má své místo a šťastný obyvatel planety si v poklidu přejíždí od čtverečku ke čtverečku, zrovna jak potřebuje. Buduje, staví, ale i boří, doluje, těží, vede války, vyplavuje chemikálie, hromadí odpadky... Krajina se pro něj stává herním polem, které pod sebou pomalu podkopává, ničí a v menších záchvěvech znovu obnovuje do “přírodnějšího” stavu.

Dianu Winklerovou doprovází téma krajiny a jejího zobrazování od počátku její tvorby. Krajinu Diana chápe v širších souvislostech, nejen v konotacích přírodních, ale rovněž kulturních a společenských. S narozením dcery Inky se přesunula i do krajin dětských pískovišť. Dětská fantazie a učení se pravidlům života se rozvíjí skrze spontánní hry, spojené především s veselím a bezstarostností. Co se ale začne dít, když se bábovička nepovede? Pískoviště ve městě patří všem, je to místo svobody, do kterého se může zapojit každé dítě. Často se však stává bojištěm, místem sváru (a případného usmíření), polem, na kterém se poprvé vyrovnáváme s „cizím“ a „jiným“. Co uděláme s nájezdníkem, který zboří nově postavený hrad? A co uděláme s dospělým vetřelcem, který (zřejmě v nočních hodinách) vyhodil na písek, na místo dětských her, plechovku od piva? Pískoviště je místem, na kterém si trénujeme „dospělé“ situace a širokou škálu možností, jak se s nimi vyrovnat. Od hraní na „jako“ se posouváme k „doopravdickému“. A jak jsme se naučili v prvních letech života – můžeme si hrát a na pravidlech hry se domluvit. Ale také se občas naučíme, jak pravidla potajmu obejít. Jak ničit a likvidovat. Rozbít bábovičky souseda, nepřijmout mezi sebe cizí osoby a ignorovat odlišná pravidla jejich her. Těžít z již zraněné krajiny, neposlouchat její řeč a zavalovat ji nepatřičnými odpadky. Stěnu, přetvořenou Dianou Winklerovou ve zdánlivě nevinné pískoviště, které nejen skrze svou monumentálnost a vertikálnost (způsobující až závrať) lze brát jako kritický komentář k oné kulturní krajině a k tomu, jak se k ní chováme.

Landscape Draft

The Board, Ústí nad Labem 2017

(text: Tereza Špinková)

In its most general sense, landscape is understood as a part of the earth's surface in which natural and man-made components interact. Currently, there are very few areas in the world that have not been affected by humans - most landscapes are called cultural landscapes (i.e. marked by human activity). With their unceasing diligence, inventions, industry and technology, people are constantly transforming the landscape in their own image, taming it and defining its boundaries. From a bird's-eye view (or perhaps rather an "airplane view" for us), we see the arranged squares of fields, forests, towns and villages. Everything has its place, and the happy inhabitant of the planet moves peacefully from square to square, just as he needs. He builds and constructs, but also demolishes, mines, leads wars, releases chemicals, accumulates garbage... For him, the landscape becomes a playground, which he slowly undermines, destroys, and in minor tremors brings to a more "natural" state.

The topic of landscape and its depiction has accompanied Diana Winklerová since the beginning of her work. Diana understands the landscape in a wider context, not only in natural but also cultural and social connotations. With the birth of her daughter Inka, she also included the landscapes of children's sandpits. Children's imaginations and learning the rules of life develop through spontaneous games, connected above all with joy and carelessness. But what happens when the cake doesn't go well? The sandpit in the city belongs to everyone, it is a place of freedom in which every child can participate. However, it often becomes a battlefield, a place of strife (and eventual reconciliation), a field where we come to terms with the "foreign" and the "other" for the first time. What do we do with the raider who destroys the newly built castle? And what do we do with an adult intruder who (probably at night) threw a beer can on the sand at the place of children's games? The sandbox is a place where we practice "adult" situations and a wide range of ways to cope with them. From playing "at" we are moving to "for real". And as we learned in the first years of life - we can play and agree on the rules of the game. But, we also sometimes learn how to secretly bypass the rules; How to destroy and liquidate, break the neighbor's sand cakes, to not accept strangers and ignore the different rules of their games, and taking advantage of an already wounded landscape by not listening to its speech and covering it with inappropriate garbage. The wall, transformed by Diana Winklerová into a seemingly innocent sandpit, which not only through its monumentality and verticality (inducing vertigo) can be taken as a critical comment on the cultural landscape and how we treat it.

Trvalá instalace v Českých Budějovicích 2019

Permanent installation in České Budějovice 2019

Kde domov můj?

koberec, zlatá olejová plechovka

Výstava Tvář krajiny, Ústí nad Labem 2018

Přírodní krajina jako sdílený prostor s sebou nese předpoklad pro diskusi, celospolečenský zájem a reflexi. Co se však stane, když propůjčím přírodě kulturní podobu a přesunu těžiště (doslova) do prvku soukromého interiéru? Útok na osobní prostor a hodnoty s ním spojené teprve zvedá člověka ze židle.

Jsou věci, o kterých můžeme jednat zahaleni jménem společnosti. Dokud si však nesáhneme na osobní hodnoty a nepřiznáme, co obnáší pojem „můj“, dokud neuděláme změnu ve svých každodenních krocích, tak jsou rozpravy o stavu krajiny marné. Vnitřní změna iniciuje změnu vnější.

Where is My Home?

carpet, golden oil can

2018

Natural landscape as a shared space brings with it an assumption for discussion, societal interest and reflection. But what happens when I give nature a cultural form and shift the center of gravity to an element of a private interior? What gets a person up from his chair is an attack on their personal space and the values associated with it. There are things we can comfortably discuss under the veil of society, however, until we touch our personal values and admit what the term “mine” involves, and until we make a change in our daily steps, the debates about the state of the landscape are in vain. An internal change is needed to initiate an external change.

Zahradní slavnost

malba na betonu 5 x 20 m

Výstava Dreamland, Long Island Praha

2019

The Garden Party

color on concrete 5 x 20 m

Exhibition Dreamland, Long Island Prague

2019

Krajinná situace 2

Výstava Stará Bydliště, Dům pánů z Kunštátu, Brno 2019
koberce, rohože, papíry, písek, hlína, sádra a další materiály

Landscape situation 2

Old Addresses exhibition, House of the Lords of Kunštát, Brno 2019
carpets, mats, paper, sand, soil, plaster and other materials

Po-city

MUD v Benešově, 19. 9. 2020 — 16. 5. 2021

Site-specific instalace o znejistění hranic veřejného prostoru a soukromí, o pocitech koexistence a sebepoznání. O možnosti přehodnocení toho, co nazýváme okolní prostředí, které chtě nechtě zrcadlí a tiše ale naléhavě se ptá na ztotožnění (identitu) každého z nás. Kde je hranice toho, co nazýváme doma, místo, které spadá do osobní péče a podporuje sounáležitost a pocit bezpečí?

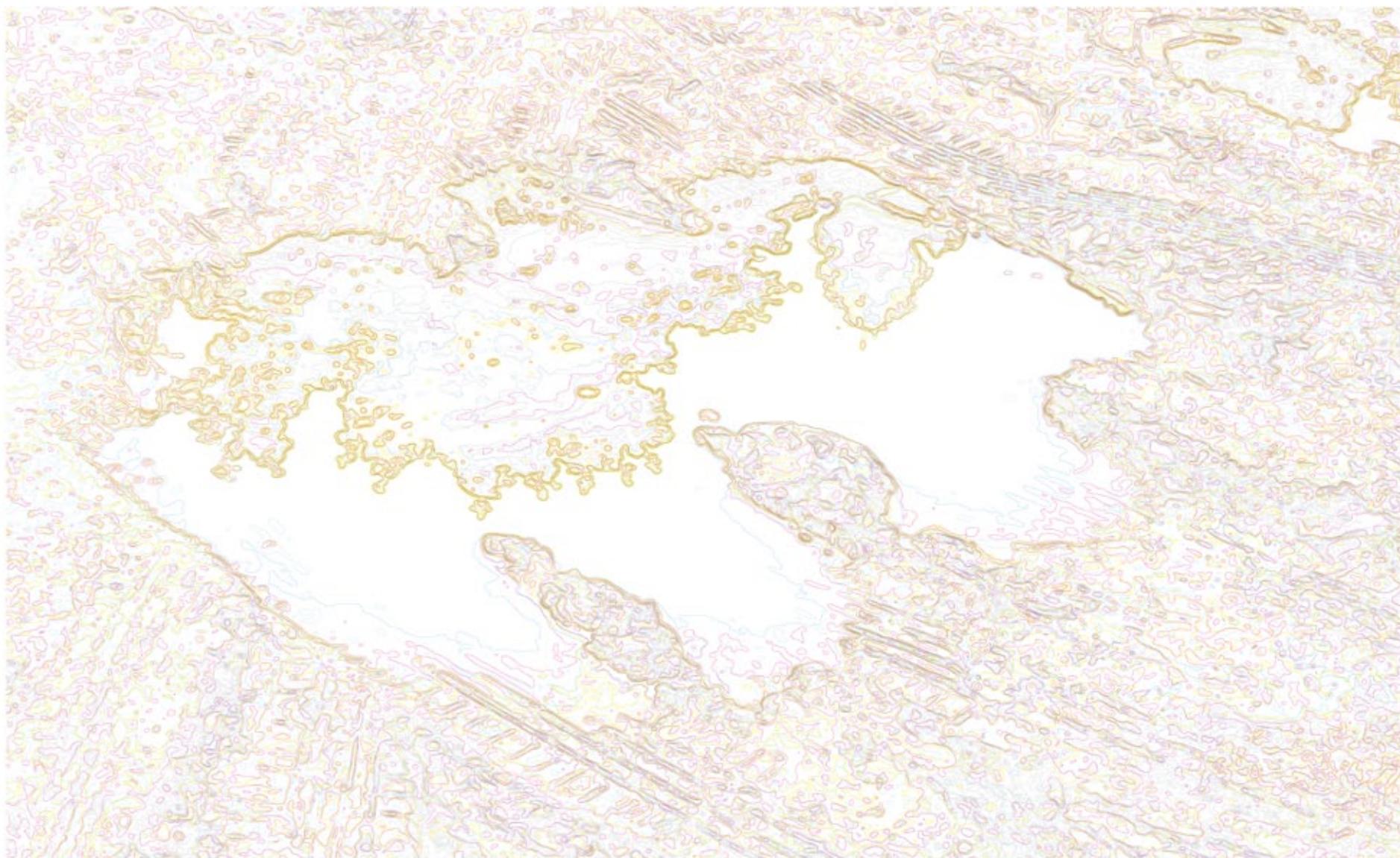
Hravě, ale i tak trochu kriticky, mezi zdmi výstavního prostoru, které snesou tíhu i lehkost snění. O prolínání architektury vnějšího a vnitřního světa, krajiny ložnice a obýváku náměstí.

Po-city

MUD Benešov, 19. 9. 2020 — 16. 5. 2021

A site-specific installation about blurring the boundaries of public space and privacy, about feelings of coexistence and self-knowledge. It is about the possibility of re-evaluating what we call the surrounding environment, which, whether you want it or not, mirrors, and quietly but urgently asks about the identity of each of us. Where is the boundary of what we call home, a place that falls under personal care and promotes solidarity and a sense of security? Playfully, but also somewhat critically, between the walls of the exhibition space, which bear the weight and lightness of dreaming. This is about the interweaving of the architecture of the outer and inner world, intertwining the landscape of a bedroom and living room and a city square.

Topografie kaluže

velkoplošný tisk na překládaném papíře na způsob mapy, 280 x 460 cm
digitální vektorová grafika v barvách CMYK, Výstava Po-city 2020

Topography of a Puddle

large format printing on map-like folded paper, 280 x 460 cm
digital vector graphic in CMYK colors, Po-city exhibition 2020

Yun / Mrak

sesazené fotografie detailů sněhu 2008, Výstava Po-city 2020

Yun / Cloud

compiled photos of snow details 2008, Po-city exhibition 2020

Paralelní světy

2023

Dílo má podobu dvou rozpůlených balvanů, na leštěných plochách, připomínajících achátový řez, je fotokoláž pohledu do vesmíru. Po setmění hvězdy a galaxie svítí, objekty jsou napojené na elektrický zdroj a spínač veřejného osvětlení (České Budějovice 2023). Obrazy vesmírů se jeví nedostupné, stejně jako ten při pohledu na nebe. Vstoupit můžeme alespoň svou imaginací. Jak asi vypadá okraj našeho vesmíru? Nežijeme náhodou také uvnitř kamene? Nebo uvnitř vlastní mysli?

Parallel Worlds

2023

The artwork has the form of two halved rocks. On the polished surfaces, reminiscent of a cut agate, is a photo collage of the universe. When darkness, stars and galaxies light up, the objects are connected to an electric source of public lighting (České Budějovice 2023). Images of the universe that seem inaccessible, just like when looking at the sky, but we can enter at least with our imagination. What does the border of our universe look like? What if we also live inside a rock? Or inside our own minds?

Diana Winklerová (1983)

Jsem sochařka a hudebnice, žiji a pracuji v Praze. Absolvovala jsem Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, studovala v Ateliéru veškerého sochařství pod vedením prof. Kurta Gebauera. Působím jako lektorka modelování a kresby na UMPRUM v Praze. Ve své volné tvorbě zacházím s různými typy médií, jako je socha, instalace, malba, digitální fotografie a video.

I'm a sculptor and musician, I live and work in Prague. I graduated from the Academy of Art, Architecture and Design (UMPRUM) in Prague, where I studied at the Studio of Universal Sculpture under the guidance of prof. Kurt Gebauer. I works as a clay modeling and drawing lecturer at UMPRUM. My artworks include different types of media such as sculpture, installation, painting, digital photography and video.

www.dianawinklerova.cz

Vzdělání:

2004-2010 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze, Ateliér veškerého sochařství prof. Kurta Gebauera
2000-2004 Výtvarná škola Václava Hollara v Praze

Stipendia a stáže:

2015 Skaftfell Art Centre, Seydisfjörður, Island, (projekt Na pomezí samoty, galerie Školská 28)
2014 Edinburgh College of Art, pedagogická stáž
2012 Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov
2007-2008 China Academy of Art, Hangzhou, Department of Comprehensive Design

Samostatné výstavy:

2025 Stopové vjemy (s Barborou B. Němcovou, Galerie Kabinet Chaos, Střítež, kurátorka Veronika Bromová)
2024 Dianokurty (s Kurtem Gebauerem, galerie Škroupovka, Hradec Králové, kurátorka Martina Vítková)
2024 Paralelní světy (Městská knihovna Praha 1, kurátor Viktor Špaček)
2020 Po-city (MUD Benešov, kurátorka Alena Ochevovsky)
2020 Krajinná situace (Galerie Kaplička Jablonec nad Nisou, kurátor Jan Picko)
2019 Ode zdi ke zdi (Galerie U koní, kurátor Tomáš Jirsák)
2019 Průnik barevného bytí (Galerie Prokopka, kurátor Matouš Karel Zavadil)
2018 Kde domov můj? (Galerie Podchod Hradec Králové, kurátorka Eva Horská)
2018 Česká Ivica (Galerie Umakart, Brno, kurátorka Kača Olivová)
2017 Děti noci (Ukradená galerie, Praha)
2017 Skica ke krajině (projekt Deska v Ústí nad Labem)
2017 Krajinná událost (galerie Chaos 68, Střítež, kurátorka Veronika Bromová)
2016 Blesk (veřejný prostor, Pohořelec 25, Praha)
2015 Rozšířená domácnost (Klub Samaří, Praha, kurátor Čestmír Suška)
2015 Fraktálum, (Fakulta chemicko technologická Univerzity Pardubice, kurátorka Martina Vítková)

- 2014 Local weather forecast (Galerie The Solution, Praha)
- 2014 Diana Winklerová, Dan Senn (USA), (Echofluxx 14, Praha)
- 2013 Bouřka na proluce (ProLuka-galerie pod vršovickým nebem, kurátorka Denisa Václavová)
- 2012 70./Global Warning (Ukradená galerie, Praha)
- 2012 Mezi nebem a podlahou (s Tomášem Kubačkou, Galerie v nikách, gymnázium Kladno, kurátorka Dagmar Šubrtová)
- 2012 88./Lesní (Ukradená Gallery, Český Krumlov)
- 2011 Absolutní květák (Nová scéna Národního divadla, Praha, kurátorka Marcela Straková)
- 2011 50°3'10.2"N, 14°24'29.9"E (Galerie Kostka, Meetfactory, Praha, kurátor Dušan Záhoranský)
- 2008 Čching ťin / Prosím, vstupte (Ústav makromolekulární chemie AV ČR, Praha) 8.12.-9.1.2009
- 2007 Zastavení (Kamenice u Jihlavy)
- 2006 Kousky světa (Kulturní dům Dobeška, Praha)

Společné výstavy:

- 2025 Z očí do očí (Muzeum Kampa, kurátorka Martina Vítková)
- 2024 Světlo Valmez (mezinárodní festival světelných instalací, Valašské meziříčí)
Výstava soutěžních portrétů z uplnulých 10 ročníků (Spolek Sochařů, Stavební fakulta ČVUT)
Art Safari 39 Krása vesmírná (Studio Bubec, kurátorka Daniela Kramerová)
- 2023 Výstava soutěžních portrétů (Spolek Sochařů, Stavební fakulta ČVUT)
Veškeré setkání (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství, Galerie Sklad 13, Řevnice, kurátorka I. Junková)
Umění ve městě (veřejný prostor České Budějovice)
Sochy v ulicích (veřejný prostor Klatovy, Galerie Klatovy Klenová, kurátor Petr Krátký)
Chebské Dvorky (Galerie G4, Cheb)
- 2022 Erstes Mal am Main (Kunsthassfurt, kurátorka Xiaohui Shan)
Hlava na hlavě, soutěžní výstava portrétů, Spolek sochařů (Galerie Makráč)
- 2021 Kurtovi / The Kurts (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství, Galerie UM, kurátorka Martina Vítková)
Okupace Kurtem (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství, Slezanka, Opava)
Art Safari 36 Spolu (Studio Bubec, kurátorka Daniela Kramerová)
1920-2020 Praha-Tokio (Galerie Jaroslava Fragnera, kurátor Dan Merta)
- 2020 Výstava soutěžních portrétů, Spolek sochařů, Národní technické muzeum, Praha)
Výstava soutěžních návrhů - Sv. Ludmila (Masarykův kulturní dům, Mělník)
- 2019 Stará bydliště (Dům pánů z Kunštátu, Brno, kurátorka Vendula Fremlová)
Benátské Bienale (Benátky nad Jizerou, kurátor Miloš Vojtěchovský)
Mezi technikou a uměním (soutěžní výstava portrétů, Spol. sochařů, Národní technické muzeum, Praha)
Umění ve městě (veřejný prostor, České Budějovice)
Dreamland 2 (Long Island Libeň, kurátorka Tereza Špinková)
- 2018 Umění ve městě (veřejný prostor, České Budějovice)
Tvář krajiny (Galerie Hraničář, Ústí nad Labem, kurátorka Martina Johnová)
Místo umění (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství-díla ve veřejném prostoru Galerie Makráč, Praha)
- 2017 To je mámovo! (Galerie The White Room, Pragovka, Praha, kurátorka Kača Olivová)
Místo umění (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství-díla ve veřejném prostoru, ČVUT, Praha)
Babybox (Galerie Umakart, Brno, kurátorka Kača Olivová)
Art Safari 32 (Studio Bubec, Praha)

- 2016 Sonda 4.5 (Letohrádek Valečského zámku, Valeč, kurátorka Tereza Špínková)
 Frontiers of Solitude (Skaftfell Art Centre, Seydisfjörður, Island, kurátorka Julia Martin)
 Zeměmi ornamentu – Ornament, kaligrafie a světlo (Villa Pellé, Praha, kurátorka Petra Polláková)
 Na pomezí Samoty (Školská 28, Praha)
 Universerum (Piazzetta ND, Praha)
- 2015 Jak nic nechtít? (Desfourský palác, 4+4 Dny v pohybu)
 Sokolopeření (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství, kostel A. Paduánského, Sokolov)
 Alegorie v nikách (gymnázium Kladno, kurátorka Dagmar Šubrtová)
 Umění ve městě (instalace objektu Blesk ve veřejném prostoru, České Budějovice)
 Umění ve městě (Galerie Mariánská, České Budějovice)
 Art Safari 30 (DEPO2015, Plzeň)
 Art Safari 30 (Studio Bubec, Praha)
 Chebské dvorky, (projekt Galerie G4, Cheb)
 Boží umění (projekt Galerie Dvorak Sec Contemporary, kostel sv. Tomáše, Praha)
- 2014 Drak se probouzí (Asijská sbírka Národní galerie v Praze, kurátorka Petra Polláková)
 Art Safari 27 (Studio Bubec, Praha)
 8th International Dada Festival (Silohalle Erlenmattpark Basel, Švýcarsko)
 Roxy Visuals Vol.2 (Roxy club, Praha)
 Metamorphosis (Open Air Festival Hradec Králové)
- 2013 Problem Is Here (Festival 4+4 Dny v pohybu, Praha)
 Syntetické polymery v umění (Ústav makromolekulární chemie AV ČR, Praha)
 3xR, Designblok (Praha)
 Whyrwehere (Státní zámek Třeboň, kurátor Jan Mladovský)
 Kde domov můj (DOX, Praha)
 PechaKucha Night (autorská prezentace, Praha)
 Bubec vrací úder (Staroměstská radnice, Praha, kurátor Čestmír Suška)
 Tetradekagon (Fait gallery, Brno, kurátorka Denisa Kujelová)
 Mne Těš (Galerie Artinbox, Praha)
 Videokemp (Praha)
 Rak, hlína, chmel (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství, Rabasova galerie Rakovník)
 Art Safari 25 (Studio Bubec, Praha)
- 2012 Would You Like To Play Another Game (Festival 4+4 Dny v pohybu, Praha)
 Vytvrzení (performanční festival, Brno)
 Sculpture Now! (Nosticův palác, Praha)
 6+1, Designblok, (Malostranská beseda, Praha)
 Art Safari 24 (Studio Bubec, Praha)
 Art Safari 23 (Studio Bubec, Praha)
 „v betlémě veškeré“ (Absolventi Ateliéru veškerého sochařství, výstavní prostor Betlémské kaple, Praha)
 Ukradená festival - Rajská zahrada (Náplavka, Český Krumlov)
 Everyday Nature (Echoflux Festival 12, Galerie Třačáčka, Praha, kurátorka Petra Vlachynská)
- 2011 Sculpture symposium (projekt Dvorak Sec Contemporary, Galerie Art Factory, Praha)
 Ateliér veškerého sochařství (Galerie Havelka, Praha, kurátorka Jitka Grígerová Sochorová)
 Mladý obal (galerie Czechdesign, Praha)

- Mařákovci 2011 (Zákolany, kurátorka Dagmar Šubrtová)
 Museum of Young Art / Artbanka (Praha)
 Art Safari 21 (Studio Bubec, Praha)
 Skutečný stav věcí (Galerie Trafačka, Praha)
 Face Me I Face You (Galerie AVU, Praha)
- 2010 Výstava diplomových prací (Umprum, Praha)
 Volné/Fine (Gallery XXL, Louny, kurátorka Lucie Šmardová)
 Médl Knédl (Ateliér veškerého sochařství, Velvyslanectví ČR ve Vídni)
 One Day You Will Lose It All (Festival 4+4 Dny v pohybu, Praha)
- 2009 Kladenské dvorky
 Animo anima (Ateliér veškerého sochařství, Galerie Albertovec)
 Kontejnery umění (Brno, kurátorka Kača Olivová)
 Nová divočina (Hornický skanzen Mayrau, Vinařice)
 Česká státnost (Galerie AVU, spolu s B. Krejčířovou, M. Lipusem, A. Stankem a H. Sequensovou)
- 2008 Fajne věci (Ateliér veškerého sochařství, Hradec nad Moravicí)
 Výstava plakátů v upomínku sečuánského zemětřesení (Hangzhou, Čína)
 3. výstava mezinárodních studentů China Academy of Art (Hangzhou, Čína)
- 2007 200 metrů od metra Prior (Jihlava, kurátor Jakub Minářů)
 Chaos velkoměsta (Ateliér veškerého sochařství, Galerie Art Factory, Praha)
 Zasej Hef (Ateliér veškerého sochařství, Hradec nad Moravicí)
 Dole tma, nahoře světlo II. (Hornický skanzen Mayrau, Vinařice)
- 2006 Ječitošilajaktopuči (Ateliér veškerého sochařství, Hradec nad Moravicí a Dům umění v Opavě)
 Lítoměření (Ateliér veškerého sochařství, Litoměřice)
 Videokemp (Praha)
- 2005 Vlnolepení (Ateliér veškerého sochařství, Ústav makromolekulární chemie AV ČR, Praha)
 Zima (České muzeum výtvarných umění v Praze, kurátor Olaf Hanel)
 Napulleše napulleže (Ateliér veškerého sochařství, Hradec nad Moravicí)
 Anikočkaanipes (4+4 Dny v pohybu, ZOO Praha)
 Pragštěné Bruxellení (Ateliér veškerého sochařství, Pražský dům v Bruselu)
 Nic na odív (Kateřinská zahrada v Praze)
 Výjimečný stav – Ženy mezi horníky (Hornický skanzen Mayrau, Vinařice)

Ocenění:

- 2023 1. cena v portrétní soutěži Spolku sochařů, portrét Otakara Novotného
 2021 2. cena v portrétní soutěži Spolku sochařů, portrét Hany Wichterlové
 2020 1. cena v portrétní soutěži Spolku sochařů, portrét L. Negrelliho
 2019 1. místo v soutěži na pomník Edmunda Husserla v Prostějově
 2019 3. místo v soutěži o sochařský portrét Františka Drtíkova, Spolek sochařů
 2011 1. místo v mezinárodní soutěži Mladý obal (kategorie studenti VŠ a designéři do 30 let)
 2010 Cena Josefa Hlávky